

תת"ע (אשדוד) 3995-08-22 - מדינת ישראל נ' יוסף אבו סבית

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 3995-08-22 מדינת ישראל נ' אבו סבית
תיק חיצוני: 30210307176

לפני כבוד השופטת אושרת חנה בר

מדינת ישראל	מאשימה נגד
יוסף אבו סבית	נאשמים

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בתיק 3995-08-22, למבקש יוחסה עבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש, עבירה בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה.
המדובר בעבירה מיום 18.06.22.
3. המבקש זומן לדיון ליום 29.09.22. המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר.
בדיון מיום 29.9.22, הורשע המבקש בהעדרו והוא נדון לעונשים של 1,000 ₪ קנס, פסילה בפועל של שלושה חודשים ופסילה על תנאי של חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים.
4. לטענת ב"כ המבקש, המבקש לא התייצב לדיון בעניינו, שכן לאחר שנעצר על ידי השוטר, המבקש הסביר לשוטר כי הרכב אינו שלו אלא של מעסיקו.
המבקש שוחרר ונאמר למבקש להגיע לתחנת המשטרה ולהציג את תיקון הרכב. למחרת היום הגיעו מעסיקו של המבקש לתחנת המשטרה ובכך חשב המבקש כי העניין הסתיים. לדבריו, לא

נאמר לו כי הוא הוזמן לדיון. דבר פסק הדין בהעדרו נודע לו מבירור שערך במשרד הרישוי.

ב"כ המבקש הפנה לפסיקה לעניין פגמים באישור מסירה לעניין ביטול פסק דין בהעדר.

ב"כ המבקש אף הסכים לתשלום הוצאות תמורת ביטול פסק הדין בהעדר.

ב"כ המבקש טען כי המבקש כופר באשמה וכי העונש שהוטל על המבקש פוגע בו ובפרנסתו.

לאור האמור, ביקש ב"כ המבקש כי בית המשפט יעתר לבקשה.

5. המאשימה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש זומן כדין וחתם על זימון הדיון לבית המשפט. עוד טענה ב"כ המשיבה, כי אין בטיעוני המבקש כדי להוות סיבה מצדיקה לביטול גזר הדין.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערן של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן- **רע"פ סאלם**):

עמוד 2

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

מעיון בתיק בית המשפט עולה כי המדובר בכתב אישום והזמנה לדין מסוג מסירה ביד ובו מועד הדיון אליו זומן המבקש, כאשר המבקש קיבל זאת מהשוטר בשטח עובר לביצוע העבירה.

המבקש חתום על כתב האישום ועל מועד הדיון אליו הוזמן והרשום בכתב האישום.

כתב האישום סרוק בתיק בית המשפט.

לאור האמור, אין בידי לקבל את טענת המבקש, כי לא זומן וכי לא ידע על מועד הדיון.

הבקשה לביטול פסק הדין בהעדר הוגשה אך ביום 14.07.24 בחלוף למעלה משנתיים.

המדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי ניכר והמבקש לא נתן כל הסבר סביר מניח את הדעת לשיהוי בהגשת הבקשה.

זאת ועוד, מעיון בתיק בית המשפט עולה כי ביום 27.11.2022, הוגש לתיק בית המשפט יפוי כוח של עורך דין מטעם הנאשם ואולם לא הוגשה כל בקשה לביטול פסק הדין בהעדר. מכאן שהמבקש ידע אודות פסק הדין שניתן בהעדרו לכל הפחות מיום 27.11.2022 והוא לא עשה דבר בעניין זה.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

המבקש לא טרח לפרט את טענות ההגנה, ככל שקיימות, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

אם לא מיותר לציין כי בבקשתו מאשר המבקש כי הרכב היה לא תקין.

12. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילת המינימום בת 3 חודשים הקבועה בחוק לצידה של העבירה לקנס של 1000 ₪ ופסילה מותנית של 2 חודשים למשך 2 שנים.

אין בעונש שהוטל על המבקש כדי להחמיר עימו כלל וכלל.

13. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט."

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש ו/או באת כוחו,

משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין, הבקשה נדחית.

15. המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין שניתן בהעדרו.

ב"כ המבקש יבהיר למבקש את חשיבות הפקדת הרישיון, אחרת המבקש יחשב פסול, הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"ד, 23 יולי 2024, בהעדר הצדדים.